

Praxis Meditationum S.P. Ignatii Loyolae

Diertins, Joseph

Solisbaci, 1708

Meditatio XXXVIII. Ad amorem Spiritualem in nobis excitandum. Myst.
punct. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60232](#)

MEDITATIO XXXVIII.

Ad amorem Spiritualem in nobis excitandum. Myst. punct. 4.

CONG. Desiderium cognoscendi bonitatem, & perfectiones Dei.

PRÆL. I. Stare in præsentia Dei, & omniū Cœlitū.

PRÆL. II. Petere inflatum amorem erga Deū.

PUNCTUM I. DONA IN HAC VITA. MEM. Prospiciamus quo pacto munera, & bona omnia cœlitus descendunt: ut sunt, Potentia, justitia, honestas, scientia, & alia qualibet humana perfectio.

INTEL. Recenseamus perfectiones corporis, & animæ; tam naturales; quam supernaturales; gratias tam actuales, quam habituales: virtutes infusas, dona & fructus Spiritus Sancti, &c. Omne datum optimum, & omne donum perfectum, defursum est; descendens à Patre lumen. Jacob. 1. Sic Deus communicat nobis sua bona, quod est signum veri amoris in nos. REFL. Iterum si rationis expertes non simus, judicabimus, nos nihil in nobis retinere debere, quod ipsi non restituamus ex reciproco amore.

VOL. *Suscipe Domine, &c.*

PUNCTUM II. DONA ALTERIUS VITÆ. MEM. Convertamus nunc mentem ad lumen gloriæ, visionem beatificam, & æternam in Cœlo felicitatem, quam preparavit Deus iis, qui diligunt illum. 1. Cor. 2.

INTEL. Perpendamus, quod sic Deus seipsum totum, si eum h̄c diligam, æternum donare velit. REFL. Non est sanæ mentis, qui tantum amatorum, non toto corde velit redamare,

450 MEDITATIONES IV. HEBDOMADÆ.

VOL. *Suscipe Domine, &c.* Amorem tui solum
cum gratia tua mihi dones & dives sum satis, nec
aliud quidquam ultrà posco, in præsente vita; Sed
posco, ut post hanc vitam dones mihi visionem
tui, ut numquam à te amando cessare possim.

PUNCTUM III. DEUS IPSE IN SE AMABILIS. MEM.
Quælibet perfectio, & bona omnia, quæ Deus
communicat tam iis, qui sunt in viâ, quam qui
sunt in Patriâ Cœlesti sunt terminis quibusdam
certis circumscripta. Nam Deus est dividens sin-
gulis prout vult. r. Cor. 12.

INTEL. Ratiocinemur igitur Deum esse tam-
quam solem, à quo radii illi luminis emicant, &
tamquam thesaurum quemdam immensum, &
collectionem sive Oceanum bonorum omnium,
respectu cuius omnis creata perfectio, quasi nihil
est. REFL. Concludamus quod, si aliqua pulchri-
tudo, dulcedo, bonitas, aut quævis alia perfectio
creata, nos moveat ad sui amorem, etiam tunc
quando illa non se nobis aliter communicat,
quam per simplicem sui aspectum aut cognitio-
nem: quomodo fieri possit, ut immensus omnis
perfectio oceanus, possit cognosci, & non
amore ferventissimo amari.

VOL. *Suscipe Domine, &c.* Amorem tui tan-
tum mihi dones, &c. Nam desidero te amare, jam
non quia à te expeço mihi bona quædam com-
municari; Sed quia tu infinito amore dignus es,
etiamsi nihil nobis dares.

COLLOQ. Quibus purissimum, & perfectissi-
mum Dei amorem postulemus.

RECOLLECTIO. REPETITIO, ET ALTERA ETIAM TOTIUS
CONTEMPLATIONIS HUJUS.

FINIS HEBDOMADÆ QUARTÆ.